



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15 — 'Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΗΣ ΣΑΚΟΛΕΒΑΣ.

Πόσα ἐπεισόδια παρενέπесαν ἀφ' ἧς ἠκούσθη ἡ βαρκαρόλα τοῦ κ. Ζηνοπούλου πλέοντος πρὸς τὴν βουλήν με τὴν σακολέβαν τοῦ προῦπολογισμοῦ.

Φαντάσου ὁ φορτωτῆς κ. Κουμουνδοῦρος ἦτο καλὰ τότε καὶ τώρα εἶναι ἄρρωστος.

'Εν τούτοις μόλις χθὲς ἐφάνη ὁ κ. Ζηνόπουλος κωπηλατῶν μόνος. Ἡ σακολέβα ἦτο ὡραία μπογιατισμένη με τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀντιπολιτευσεως τελευταία ἀνεμοζάλη εἶχε προξενήσει γαλήνην εἰς τὸ βουλευτικὸν πέλαγος, μικρὰ τινα σαγανάκια μόνον ἐρρυτίδουν τὴν γλαυκὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ἀνέπτυσσον τὴν σημαίαν τῆς σακολέβας, ἐφ' ἧς ἀνεγινώσκοντο ὡς εἶπομεν ἡ ἐπιγραφή: *ὄχι κἀτῶ ὄλα.*

'Ο κ. Ζηνόπουλος ἦτο εὐθυμος καὶ ἐτραγοῦδει:

*Ἦτο καλοκαιράκι αὐγὴ χαροποῖα
Ποῦ πῆρ' ἡ Μελοπομένη 'ς τὴν ἀκροθαλασσιά...*

Μὴ βλέπων τὸν φορτωτὴν ὁ κ. Ζηνόπουλος ἐσταμάτησεν, ἀλλ' ὁ ὑπάλληλος τοῦ μεγαλεμπόρου Κουμουνδοῦρου κ. Παπαμιχαλόπουλος ἐτοιμάσας ταῖς μαγούνας διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν ἔκαμε σημεῖον εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ πλησιάσῃ.

'Ὁ ἐπὶ τῶν λαθρεμπορίων κ. Τρικούπης ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν νὰ κατάρχη διὰ τῶν τελωνοφυλάκων τοῦ τὴν σακολέβαν, διότι εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι εἰσήγοντο δι' αὐτῆς φυτὰ με φυλλοξήραν, ἀλλ' ἀνέβαλε τὴν ἐπίθεσιν ὅτε αἴφνης ἀκούεται ἕν σφοδρὸν καὶ παρατεταμένον:

Κρρρρρρρ!

Καὶ εἶτα πάλιν δεύτερον ἰσχυρότερον:

Κρρρρρρρρρρρρρ.

Ἡ σακολέβα ἐκάθισεν εἰς τὰ ῥηχὰ εἰς τὴν θέσιν *Ζαῖμη*. Φαντασθῆτε τώρα τὴν ταραχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Γενικὴ ἐκπληξις.

'Ἦτις ἀμέσως μετετρέπη εἰς δεινὴν ἀγωνίαν, διότι ἠκούσθη αἴφνης ἕν τρομερόν:

Κρρρραάά!

'Ἡ σακολέβα συναντήσασα ἔξεραν ἐπὶ τῶν ῥηχῶν ἐκείνων τῆς θέσεως *Ζαῖμη* διερράγη εἰς δύο καὶ τὸ φορτίον συγκείμενον ἀπὸ διάφορα ἐμπορεύματα ἔπλεεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Πῶς νὰ τὸ περισυιάξῃ τώρα ὁ κ. Ζηνόπουλος!

'Ἐπλεον, ἐκολυμβούσαν πλέον λογιῆς λογιῆς πράγματα, ἀντικείμενα πολυτελείας τοῦ *Μάϊφарт*, θαῦμα ἰδέσθαι.

Τὴν πρόσοχὴν δὲ τῶν θεατῶν ἐπέσυραν ἰδίως κάσσαι περιέχουσαι στολὰς ὑποστρατήγων, ἐπιτελῶν καὶ ἀρχηγῶν, ὡς ἐμάθομεν.

'Εν τούτοις ὁ ἀσθενῶν Κουμουνδοῦρος μαθὼν τὰ γενόμενα ἐλπίζει νὰ περισυιάξῃ τὰ ναυάγια, ἀν δὲν φυσήσῃ ὁ Τρικουπίας ἀνεμος μέχρι τοῦ σαββάτου, ὅστις ἐπειδὴ ἔχει καιρὸν νὰ φυσήσῃ, προμηνύεται τρικυμιώδης λίαν.

'Εν τούτοις ἔδωκε διαταγὰς νὰ σπεύσουν.

'Ἄλλως τὸ πρᾶγμα θὰ χαθῆ.

'Ὁ κ. Ζηνόπουλος σὰν βρεγμένη γάτα ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀκτὴν κλαίων διὰ τὸ ἀνέλπιστον ναυάγιον καὶ ἀναστενάζων ἰδίως διὰ τὴν περιφημὸν σημαίαν του, ἦν μετὰ βίας κατῶρθως νὰ σώσῃ, ἀλλ' ἦτις τοῦ εἶναι ἀχρηστος πλέον, διότι τὸ μετὰ τοῦ ὄχι τεμάχιον αὐτῆς ἀπώλεσθη καὶ ἦδη ἕν ῥάκος μόνον ἀπομένει φέρον τὸ λοιπὸν τῆς ἐπιγραφῆς *Κἀτῶ ὄλα.*

Σφίγγξ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Κατὰ τὴν εὐεργετικὴν τῆς Μινέλλης ἕν θεωρεῖον ἀνοίγει καὶ εἰσέρχεται Κυρία, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς της.

'Ὁ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ κάθονται· ἀλλ' ἡ σύζυγος μένει ὄρθη, ὡς δασκάλα ἐτοίμη νὰ ἐπιπλήξῃ καμμίαν μαθήτριαν.

— 'Ἐ! λοιπὸν, αὐτὸ τὸ θεωρεῖον διάλεξες, λέγει ἐξ ἐφόδου πρὸς τὸν σύζυγόν της.

— Μάλιστα, ἀγαπητή μου.

— 'Εγὼ λοιπὸν φεύγω, ἀν δὲν ὑπάγωμεν ἀπέναντι τοῦ βασιλικοῦ θεωρείου.

Τὸ συζυγικὸν ἐπεισόδιον ἔληξε, τοῦ συζύγου ἀναγνωρίσαντος τὸ φρικτὸν λάθος του.

Ἡ Κυρία ἦτο Σταυροδρομίτισσα, ἤρχετο ἀπὸ μοναρχικὴν πρωτεύουσάν· ὤφειλε λοιπὸν νὰ εἶναι τὸσον βασιλική.

— Μὰ δὲν διωρίσθη ἀκόλουθος πρεσβείας; Πῶς δὲν πάει σ' τῆ θέσι του.

— Διότι ἔγινεν ἀκόλουθος πρεσβυίας.

Ὁ Μενέλαος Νεγρεπόντης ἐθαυματουργήσε προχθές, εἰσαγαγὼν τὰ τουρκικὰ ἔθιμα ἀντὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν τύπων.

Ὅ,τι δὲν κατῴρθωσεν τὸ αὐλικὸν κόμμα τῶν μοναρχικῶν, τὸ κατῴρθωσεν ὁ ὄνογενὴς οὗτος.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεχθῆ τὸ Συμβούλιον τῆς πρὸς ἔδρυσιν φυλακῶν συσταθείσης ἀνωμόμου ἑταιρίας.

Ὅλοι ἀνέμενον ψηφοφορίαν.

Ἄλλὰ τραυλίζων ὁ ὄνογενὴς εἶπε, νομίζων ὅτι εὕρισκεται εἰς κἀνὸν καφὲ ὀδζάκι τοῦ Πατριαρχείου Κων]πόλεως:

— Τί χρειάζεται τώρα ψηφοφορία; Νὰ κάνουμε τὸν Σωτηρόπουλο πρόεδρο, τὸν Τσιγγῆ ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Φιλήμονα γραμματέα.

Εἶπε καὶ ἐγένετο.

Καὶ οὕτως ἔχομεν τὸ πρῶτον τουρκικὸν κρούσμα ἐν μέσασιν Ἀθήναις χάρις εἰς τὸν ἔξυπνον κ. Νεγρεπόντην, ὅστις ἤρχισε νὰ χρησιμοποιοῖ ἑαυτὸν περίφημα.

Εἰς ἀναγγέλλει εἰς ἄλλον τὸν θάνατον γνωστοῦ τινος ἐν Μάνη.

— Μὲ φυσικὸν θάνατον ἀπέθανε, τοῦ ἐρωτᾶ.

— Ναί.

— Μὲ πιστόλι ἢ μὲ μαχαίρι, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος, ἔχων ὑπὸ ὄψιν ὅτι ἐν Μάνη ὁ διὰ τῶν ὄπλων αὐτῶν θάνατος εἶναι ὁ φυσικός.

Εἰς κύριος μᾶς ἐπιστέλλει, ὅτι εἰς τὸν χορὸν τῆς κ. Ρικῆς ὁ ἀστρονόμος μας παρέλειψε νὰ γράψῃ περὶ τῆς κ. Δ... ἀστέρος πρώτου μεγέθους. Ὁ ἀστρονόμος μας ἀπαντᾷ ὅτι τὸν ἀστέρα αὐτὸν τόσο περιεκύκλουν, ὥστε οὐδῶς παράδοξον ἂν αἱ ἀκτίνες του δὲν ἐφθασαν μέχρι αὐτοῦ.

Δίδομεν καὶ νέον τίτλον συλλογῆς ποιήσεων εἰς τοὺς ῥωμαντικούς μας ποιητὰς:

Ὅσπρια καὶ ζέφυροι.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ὁ Καρτέσιος ὡς γνωστὸν ἐστήριξε τὴν ὑπαρξιν ἐπὶ τῆς σκέψεως καὶ εἶπε τὸ περίφημον καταστὰν δόγμα: *Σκέπτομαι ἄρα εἶμι.*

Ἡ πλειοψηφία τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνέτρεψε τὸ τοῦ Καρτεσιου εἰς τὸ: *Δὲν σκέπτομαι, ἄρα ὑπάρχα.*

«ΛΑΣΠΗ' Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ.»

Ἀπεδείχθη ἄπαξ ἔτι ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη ὅταν θέλῃ δύναται νὰ μετέχῃ τῶν ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφοριῶν.

Τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ἄλλοτε πολλάκις, ἀλλὰ καὶ τὴν Δευτέραν.

Τὸ περὶ συστάσεως μετοχικοῦ ταμείου τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον ἔπεσεν ἐν τῷ συνόλῳ, ἀφοῦ ἡ κοινὴ γνώμη ἐργασθεῖσα κατέρριψε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτοῦ.

Ἡ κοινὴ γνώμη ὅταν θέλῃ γίνεται βουλευτὴς καὶ ὅταν θέλῃ νικᾷ.

Τὴν δὲ νίκην τῆς ἀρέσκειται νὰ τὴν διακωδωνίξῃ.

Δι' αὐτὸ ἠκούσατε προχθές ῥαγδαῖα χειροκροτήματα ὅσοι ἦσθε εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Τὰ χειροκροτήματα ἐκεῖνα καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ὅπου βουλευταὶ ἐδίδασκον, ἔθνος ἐχορήγει, Κοινὴ γνώμη ἐνίκη.

Χειροκροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα ζητήματα νὰ νικᾷ πάντοτε.

Καὶ τώρα ἂς εἴπωμεν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνηθικοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου.

Τὸ πρῶτον παρουσιάσθη κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον.

Εἶχεν εἰσαχθῆ κρυφᾶ, καὶ ἐτυπώθη λάθρα.

Μίαν ἡμέραν δὲ ἐγείρεται εἰς τῶν βουλευτῶν καὶ λέγει:

«Τί γίνεται, κ. πρόεδρε, ἐκεῖνο τὸ νομοσχέδιον;»

Ἡ ἐρώτησις αὕτη, ἀντὶ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον ἀγούσαν, ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ οὐς θρηνομένου τὴν σήμερον πολιτικοῦ ὅστις ἐγερθεὶς καὶ ὡς ἂν ἦτο ὄλος ἐν νεῦρον ἀναφωνεῖ: *Ἐντροπή! Αἰσχύρη!*

Ἐκτοτε τὸ παράνομον ἐκεῖνο νομοσχέδιον δὲν ἐνεφανίσθη.

Ἀλλὰ σήμερον ὅτε νέα περίοδος ἤνοιξε διὰ τὴν βουλὴν τῆς Ἑλλάδος, οἱ πατέρες ἐνίμισαν κατάλληλον τὸν καιρὸν νὰ ἐπαναφέρωσιν ἐκ τῆς σκοτίας εἰς τὸ φῶς τὸ τερατῶδες τέκνον των.

Ἡ περίστασις ἦτο λίαν ἀρμόδια.

Ὁ Δεληγιώργης δὲν ὑπῆρχε πλέον.

Ἡ κυβέρνησις τὸ εἶχεν υἱοθετήσει.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν εὐρέθη εὐτυχῶς ὁ καταδιώκτης αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τρικούπης μεριμνῶν περισσύτερον διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἀθανάτου βουλῆς καὶ τοῦ ἔθνους παρὰ διὰ τὸ θνητὸν κόμμα του τὸ κατεδίωξεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανισεώς του.

Ἡ ἀσθένεια ὅμως τῆς δευτέρας ταύτης καταδιώξεως ἤτις δὲν ἴσχυσε νὰ τὸ καταρρίψῃ ἀμέσως παρέσχεεν εἰς τὴν Κοινὴν γνώμην ἀφορμὴν κατὰ τὴν τρίτημερον συζήτησιν νὰ ἐξεγερθῆ συντρέχουσα τὸν ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἀγωνιζόμενον.

Καὶ οὕτω τὸ συνταγματικὸν τοῦτο τέρας κατῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

Θέλετε νὰ μάθητε καὶ τὴν γνώμην ἣν εἶχον οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸ; Ἴδου τί ἀπῆντων οὗτοι εἰς τοὺς ἐρωτημάτων διατὶ ὁ Δεληγιώργης μὲ μίαν λέξιν τὸ κατέρριψεν, ἐνῶ τώρα ἐχρειάσθησαν τρεῖς συζητήσεις:

— αὐτὸ, τότε εἶχε περισσοτέρας διατάξεις ἐναντίον τοῦ συντάγματος.»

Κάτων.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Μιά μάγκα κτυπᾷ ἄλλην.

Ἡ ἄλλη ὀργίζεται.

— Ἐλα δὰ σὲ χωράτεψα.

— Μὲ χωράτεψες! Δὲν λές: μὲ χωριάτεψες;